

Lyndon LaRouche: Glem aldrig den lektie, vi lærte af Alfred Herrhausen

27. juli, 2016 (Leder) – De mere betydningsfulde finansielle medier i Europa og USA advarer for tiden om, at det europæiske finansielle system er på randen af en nedsmeltring, hvad enten udløseren, som del af et generelt bankkollaps i Italien, er verdens ældste banks, Monte die Paschis, kollaps, eller det er en nedsmeltring af derivaterne i Deutsche Bank, som af IMF for nylig blev beskrevet som verdens mest »systemisk risikable« finansielle institution. Hele det transatlantiske finansielle system har nået et kritisk punkt, og af denne grund vokser der nu en panikkonsensus frem blandt nogle af nøglespillerne i det britiske spil – Den Europæiske Centralbank, IMF, JP Morgan Chase og Goldman Sachs – der går ud på, at en midlertidig ophævelse af bail-in-loven (ekspropriering af visse typer bankindskud) er af afgørende betydning for at muliggøre en bail-out (statslig bankredning) af de italienske banker, der vurderes at sidde inde med dårlig gæld for mellem 210 og 360 milliarder euro. Deutsche Bank holdt onsdag en spontan pressekonference ved en af sine direktører, for »særdeles kraftigt at afvise« at banken skulle være i færd med at overveje en opdeling mellem sine London-centrerede kasino-operationer (Deutsche Bank har en derivateksponering på \$55 billioner (55 tusinde milliarder, -red.), og sine andre enheder, selv efter, at DB havde offentliggjort et fald i profit på 97,5 %, og en 20 procents nedgang i indtjening i forhold til samme kvartal i 2016.

Det episke sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, er, netop nu, den væsentligste faktor bag driften hen imod faren for krig – atomkrig – som Obama og NATO har fremprovokeret mod Rusland. Den seneste provokation kommer fra den bulgarske regering, der har beskyldt Rusland for at krænke

et opdigtet »NATO-luftrum« under bulgarsk kontrol.

Kendsgerningen, som Lyndon LaRouche udtrykte det under diskussion med kolleger i dag, er ganske enkelt den, at »Deutsche Bank er død. Dette skal siges ligefremt og åbent.« Han tilføjede, at tyskerne burde »bede om Putins råd«.

Mens Wall Street forsæt er ekstremt rasende over det faktum, at både det Republikanske og det Demokratiske parti har sat en genindførelse af Glass-Steagall på deres valgprogram for præsidentvalget i 2016, tog LaRouche spørgsmålet et skridt videre. Alt imens Glass-Steagall er fuldstændigt afgørende, så det nødvendigt med yderligere tiltag. Man må påkalde den tidlige formand for Deutsche Bank, Alfred Herrhausens forbillede. Under Herrhausen var Deutsche Bank en industribank, der investerede i realøkonomien. Selv på højdepunktet af den Kolde Krig investerede Deutsche Bank massivt i den sovjetiske økonomi og tilvejebragte lån til olierørledninger, kraftværker, veje og jernbaner. Mordet på Herrhausen den 30. november, 1989, faldt sammen med den iscenesatte fængsling af Lyndon LaRouche, iværksat af de samme kræfter – George H.W. Bush/Margaret Thatcher/ Francois Mitterand – der påtvang Tyskland Maastrichttraktatens spændetrøje og således aflivede Herrhausens planer om at integrere nationerne i den tidlige Warszawapagt i et forenet europæisk-eurasisk, økonomisk rum.

Den tyske økonomi står på randen af kollaps, som der er garanti for, hvis Deutsche Bank går ned. Det må forhindres for enhver pris, men de umiddelbare forholdsregler må omfatte en tilbagevenden til den form for bankvirksomhed, der blev praktiseret af Herrhausen. Hvis Tyskland går ned, er der så godt som garanti for, at vi får en atomar Tredje Verdenskrig, og det må forhindres gennem nødforanstaltninger.

Endnu en manifestering af den dødbringende krise, som menneskeheden i dag står overfor, er den fortsatte spredning af den blinde terrorismes pest, hvad enten der er tale om grusomheder begået af Islamisk Stat og andre jihad-kulter,

skabt af anglo-saudierne, eller det drejer sig om den »nye vold«, vi på det seneste har set i Tyskland og Japan, og som involverer unge, der, gennem deres afhængighed af sight-og-skyd-videospil, hjernevaskes til at begå voldelige handlinger.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og præsident for Schiller Instituttet, har opfordret til en international, koordineret indsats for at knuse denne terrorsvøbe – i tæt samarbejde med Rusland. Sidste september opfordrede den russiske præsident Vladimir Putin i sin tale til FN's Sikkerhedsråd til en international indsats, med Anden Verdenskrigs alliance mellem USA og Sovjetunionen som forbillede, for at besejre jihad-terrorismen. Onsdag den 27. juli holdt Putin en tale ved et møde for topplacerede folk inden for russisk sikkerheds- og ordenshåndhævelse, hvor han gentog denne opfordring til en global krig mod terrorisme, der nu udgør en civilisationskrise, som alle nationer må bekæmpe.

**Video: En musikalsk dialog
mellem kulturer:
Koncert i forbindelse med
Schiller Institutets
internationale konference i
Berlin den 25. – 26. juni**

2016

Koncert med Schiller Instituttets europæiske kor, et russisk børnekor og et kinesisk kor, samt et italiensk kammerensemble.

[Klik her](#)

De vestlige samfund er i færd med at kollapse – et Nyt Paradigme, eller en Ny Mørk Tidsalder

Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt's krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

26. juli 2016 (Leder) – Blodige massedrab fylder nu hver dag medieoverskrifterne i alle den »avancerede sektors« nationer:

* En afsindig, tidligere ansat på en japansk institution for mentalt handikappede angreb og skar halsen over på 19 beboere og sårede yderligere 26 alvorligt, efter at han havde skrevet et brev til parlamentet, hvor han forklarede, hvad han havde

til hensigt at gøre, som et udslag af »velgørende« medlidenhedsdrab;

* To terrorister angreb en kirke i Frankrig, hvor de skar halsen over på en præst og en nonne, før de selv blev dræbt af politiet. IS tog ansvaret for angrebet og bar således ved til det opildnede anti-muslimske bål i pressen.

* To selvmordsbombemænd fra al-Shabab sprængte deres køretøj i luften uden for en FN-fredsbevarende base i Somalias hovedstad, hvorved de dræbte 12 personer;

* To teenagere blev dræbt og 16 andre såret i Ft. Myers Florida, USA, da tre andre teenagere åbnede ild mod en gruppe mennesker uden for en natklub;

* Og i Tyskland fandt den femte drabsepisode på en uge sted, da en mand dræbte sin læge og sig selv på et hospital.

Dette er blot dagens tabstal. De er ikke alle terrorangreb, da nogle af dem er udført af mennesker, der er drevet til vanvid af deres håbløse situation i samfundet, eller voldskulturen, eller af de psykose-inducerende videospil og »populærunderholdningen«, eller af narkotika, eller af alle disse ting.

Det er et symptom på en døende kultur. Alt imens millioner drives fra deres hjem i Sydvestasien af Obamas politik for evindelige krige for »regimeskift«, og alt imens medierne i Vesten hyper Obamas løgn om, at Rusland og Kina er »aggressorstater«, der styres af diktatorer, som må konfronteres militært, så får befolkningen besked på at slutte sig til de politiske konventioners Romerske Cirkus og samle sig til støtte for ledere, der kun har mere økonomisk ødelæggelse og global krig at tilbyde dem.

Men, hjernevasken er ved at falde fra hinanden. I USA har begge de politiske partiers konventioner været fiaskoer, der har frembragt kandidater, som et flertal af befolkningen

hader, og som efterlader deres partistruktur i total forvirring. Det eneste, der stadig står, er kravet om Glass-Steagall, som i Kongressen og internationalt anerkendes som resultatet af Lyndon LaRouches ubøjelige kampagne hen over de seneste årtier, for at opdrage og mobilisere befolkningen og de politiske institutioner til at forstå, at udelukkende kun en tilbagevenden til den amerikanske præsident Franklin D. Rooseveltts krig mod Wall Street kan omstøde det igangværende kollaps af de vestlige økonomier.

Roosevelts berømte udtalelse, »det eneste, vi har at frygte, er selve frygten« er arbejdsprincippet i mobiliseringen af befolkningen til at gøre en ende på denne galskab – sammen med LaRouches advarsel imod enhver form for pragmatisme. Ingen delvise forholdsregler er mulige i en verden, der står ansigt til ansigt med termonuklear krig. Lederne af Det forenede Kongerige (UK) og De forenede Stater (USA) er, *af deres egen regering*, blevet bevist at være krigsforbrydere, gennem udgivelsen af Chilcot-rapporten i England og de hidtil hemmeligholdte 28 sider af Den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, 2001, i USA. Blair, Bush og Obama er blevet bevist skyldige i at lancere illegale aggressionskrige og i samarbejde med (eller kontrol over) terrorister, der skulle forfølge disse krige. Og alligevel er de fortsat på fri fod, og Obama sidder stadig i Det Hvide Hus, med fingeren på atomknappen.

Obamas fremstød for krig med Rusland og Kina er også i fare. Putin og Lavrov har trukket Tyrkiet ud af mobiliseringen for krig med Syrien og Rusland, mens Kina har trukket hele Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) ud af mobiliseringen for krig med Kina. Verden ser hen til Rusland og Kina for lederskab og udvikling, i stedet for Vestens nedskæringspolitik og krig. Selv de europæiske nationer begynder at se vanviddet i fremstødet for krig med Rusland, og i stedet se det gavnlige i fred og udvikling gennem samarbejde.

Det Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har foreslået, baseret på menneskehedens fælles mål, er inden for rækkevidde, hvis Vestens borgere har modet til at følge Schiller Instituttets lederskab med »Den Nye Silkevejs« udvikling for hele verden, og med Friedrich Schillers vise ord om, at vi både må være patrioter i vore nationer, og samtidigt være verdensborgere.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov den 26. juli 2016, før en bilateral samtale på sidelinjen af ASEAN. (Foto: USA's Udenrigsministerium)

Efter terrorangrebene er det endnu mere presserende nødvendigt at samarbejde med Rusland.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den russiske præsident Vladimir Putin til FN's Generalforsamling i 2015: »Det, vi i realiteten foreslår, er, at man lader sig lede af fælles værdier og fælles interesser i stedet for af ambitioner. Inden for rammerne af international lov må vi forene vores anstrengelser for at overvinde de problemer, der truer os alle, og skabe en virkelig bred international koalition mod terrorismen ... «

NYHEDSORIENTERING JULI 2016: Sidste chance for at stoppe europæisk bankkrak og krig

I kølvandet på den britiske beslutning om at forlade EU står ikke blot Det Britiske Imperium og EU's drømme om et imperium for fald, men hele det defekte paradigme, den vestlige verden har været præget af. Deutsche Banks krise er en sammenbrudskrise for hele finanssystemet, og Deutsche Bank må reddes for at undgå kaos – men samtidigt må banken bringes tilbage til Alfred Herrhausens politik for realøkonomisk vækst. Frigivelsen af de 28 sider må betyde afsløringen af Saudi-Arabiens og Storbritanniens støtte til international terrorisme og en fælles front med Rusland for at udrydde den. Chilcot-kommissionens rapport om Storbritanniens deltagelse i Irakkrigen afslører ikke blot Tony Blair som en løgner, men er en opfordring til et skifte fra det vestlige paradigme for permanent krig tilbage til respekt for FN og national suverænitet. Det mislykkede kupforsøg i Tyrkiet, som kom efter tyrkiske tilnærmelser til Rusland, vil fremskynde Erdogan's planer om total magt, men kan være med til at stoppe hjælpen til IS gennem Tyrkiet. Udtalelsen fra Den Internationale Voldgiftsdomstol i Haag øger faren for krig i Det Sydkinesiske Hav. Danmark og Europa må gå med i Kinas og Ruslands nye paradigme for fredelig sameksistens og fælles udvikling.

Dette er en redigeret version af en briefing af Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet, den 18. juli 2016. Den kan høres på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=13685>

Gennemfør Lyndon LaRouches forslag, før Soros og venner gör det af med Deutsche Bank

26. juli 2016 – George Soros og andre gribbe har i flere uger været i gang med 'shorting'[1] af Deutsche Banks aktier og har tjent masser af penge og tvunget DB-aktier ned i værdi. Edward Misrahi, tidligere partner i Goldman Sachs og en ledende hedgefund-direktør (Ronit Capital), har ikke alene indrømmet, at han bedriver shorting mod Deutsche Bank, men rådede investorer til at gøre det samme, med det perspektiv, at Deutsche Bank bliver nationaliseret, og at alle kan få en bid af kagen. Misrahi kom med sine udtalelser i et interview med Raoul Pal fra Real Vision TV.

Raoul Pal: »Hvis du skulle vælge én short, hvor ville den så være?«

Edward Misrahi: »Det her kan skabe vanskeligheder for mig. Der er én handel, som jeg tror, du vil synes om. Jeg mener, at den bedste forsikring for at gardere sin ryg, som findes lige nu, er at satse på Deutsche Bank.«

Pal: »Jeg mener, at de er ved at gå ned med flaget.«

Misrahi: »For resten, så mener jeg, at de (DB) vil blive nationaliseret. Jeg tror, at det, for mig at se, er den bedste gardering (hedge), nogen portefølje kan tilbyde.«

[1] **Shorthandel:** At shorte aktier er en mulighed for at tjene penge i et faldende marked eller ved kursfald i enkelte aktier. At shorte indebærer at du som kunde sælger aktier som du ikke ejer.

Tysklands BaFin bekræfter den grimme sandhed bag bail-in

26. juli 2016 – EIR har på et tidligt tidspunkt afsløret, at den europæiske lov om bail-in, Direktivet for Genrejsning og Opløsning af Banker (BRRD), udelukker derivater. En forklaring på bail-in, der i 2015 blev udgivet af den tyske Føderale Finansielle Tilsynsmyndighed, eller BaFin, bekræfter dette med sine egne embedsmænds ord. BaFin indrømmer ligeud, at derivater er så komplekse, og at det ville tage så lang tid at udrede, at en bail-in-procedure ikke vil være i stand til at håndtere dem. Ergo vil de ikke medgå til bankopløsningen.

»Eftersom de (derivaterne) er baseret på så komplekse kontrakter, er det knap nok muligt fyldestgørende at udregne disse posters forpligteler og regnskabsmæssige værdi således, som en bail-in-procedure kræver det.« Det »giver derfor mening

først at ignorere forpligtelser, der er forbundet med de nævnte vanskeligheder og risici. Kun, hvis de øvrige forpligtelser ikke rækker til at dække tab og genkapitalisering, bør man inkludere dem.«

EIR har yderligere afsløret, at BRRD indeholder en klausul, der sluttelig ekskluderer fra bail-in enhver forpligtelse, hvis annullering ville udgøre en fare for »systemets stabilitet».

I går gav *Süddeutsche Zeitung*, med citater fra BaFin-rapporten, en idé om, hvad dimensionen af en bail-in ville være under en stor bankkrise. Hvis man havde gennemført en bail-in i tilfældet Commerzbank i 2008, ville det have involveret en ekspropriering af aktieindehaveres, obligationsindehaveres og bankindskyderes penge til en værdi af 80 milliard euro.

Briterne til bankindskydere: Gør jer klar til at betale for, at vi bruger jeres penge

26. juli 2016 – NatWest, der ejes af Royal Bank of Scotland (og derfor af den britiske regering), har advaret sine kunder i et brev, der siger, at den kunne introducere negative rentesatser for indskud (NIRP). Ifølge avisen *The Guardian* sagde NatWest i brevet: »De globale rentesatser er fortsat på meget lave niveauer, og er på nogle markeder i øjeblikket negative. Afhængig af de fremtidige markedsbetingelser kunne dette resultere i, at vi tager renter for bankindeståender.«

Det vil sige, at I skal betale os for vores ret til at bruge

jerens penge. Var der nogen, der sagde 'stormløb på banken?'

NatWest er den første britiske bank, der overvejer at tage renter for indskud, men de er ikke de allerførste; i sidste sagde ABN Amro, en stor hollandsk bank, til sine kunder, at det, pga. exceptionelle markedsbetingelser, kunne blive nødvendigt at pålægge negative rentesatser engang i fremtiden.

Foto: Stormløb på en bank i Berlin, 1931. (Bundesarchive).

LaRouches indflydelse: Glass-Steagalls voksende styrke i USA og også Europa

25. juli 2016 (Leder) – Interessante kommentarer på begge sider Atlanteren i løbet af weekenden reflekterede den voksende sandsynlighed for en genindførelse af Glass/Steagall-princippet i den nærmeste fremtid – og som er af afgørende betydning for de transatlantiske økonomier.

Den førende finansavis på det europæiske kontinent, *Handelsblatt*, udgav den 22. juli en artikel skrevet af avisens Washington-korrespondent, og som udtrykte Glass-Steagalls voksende styrke: »Adskil, hvad ikke bør være sammenføjet«, hvilket vil sige, at man skal adskille almindelig, kommerciel bankvirksomhed med indskud og udlån fra spekulation i

værdipapirer.

Handelsblatt tog udgangspunkt i de amerikanske politiske partiers valgplatforme, men støttede af egen kraft Glass-Steagall. Korrespondenten Frank Wiebe skrev, at debatten om genindførelsen af Glass-Steagall ikke er ny i USA, men, »siden Trump og Republikanerne tog spørgsmålet op igen, har Wall Street pludselig taget det alvorligt. Hidtil har Wall Street været overbevist om, at det, på trods af den store støtte til konceptet, slutteligt ikke ville være muligt at skaffe et politisk flertal for det. Nu er de ikke længere så sikre.«

Og i USA skrev en Clinton-demokratisk superdelegeret og mangeårig kampagne-toprådgiver, Elaine Kamarck, på sin Brookings Institute-blog, at noget hen efter Glass-Steagall måtte blive vedtaget af den nye Kongres og præsident. Hillary Clinton var modstander af Glass-Steagall, sagde Kamarck,

Men ved at gå med til at placere en genindførelse af Glass-Steagall i Demokraternes valgplatform, signalerede Hillary Clinton, at også hun ville støtte det ... Der har hidtil i Kongressen ikke været megen interesse for dette. Men hvis der var noget, som etablissementet hørte højt og tydeligt i primærvalgene i 2016, så var det, at millioner af amerikanere mener, at de er ofre for Wall Street, og at den næste præsident hellere må høre efter.

Tabet af Wall Streets kontrol betyder, at stiftende redaktør af *EIR*, Lyndon LaRouches syv år lange kampagne, der kræver Glass-Steagall som den dør, der vil åbne for en politik med statskredit til genoplivelse af den økonomiske produktivitet i USA og Europa, har vundet voksende indflydelse.

Handelsblatts støtte har også spredt spørgsmålet til Tyskland og Europa. »Ville der være begrundelse for at genindføre Glass-Steagall?«, spørger Wiebe. Det nuværende system giver en universel bank flere muligheder, men

Hvad der er vigtigere, så ville konceptet med en bankopdeling

sandsynligvis gøre det finansielle system mere sikkert. Det afgørende punkt er, at storbankerne er for store, og at en opdeling ville gøre dem mindre igen. Argumentet er gyldigt for Europa, hvor meget store banker befinder sig i relativt små stater, mere, end det gælder for USA. Deutsche Bank-forretningsmodellen, hvor en stor investeringsbank sidder på fundamentet af en ikke særlig stærk traditionel bank, diskutes om og om igen.

Da Lyndon LaRouche påbegyndte sin kampagne for en genindførelse af Glass-Steagall i 2009, var de eneste amerikanere eller europæere, der kendte til lovens navn, de Wall Street-folk, der var lovens banemænd. LaRouches indsigt i fremtiden var af afgørende betydning for at vælge denne kamp. Han vidste, at de transatlantiske økonomiers eneste fremtid, deres eneste chance for at genoplive statskredit, produktion og produktivitet efter Hamiltons principper, gik via Glass-Steagall, der ville sætte gigantbankerne på Wall Street og i City of London i globaliseringens æra, på deres rette plads.

At afværge endnu et generelt finansielt kollaps og truslen om verdenskrig kræver, at man nu griber denne fremtid.

Foto: USA: Det var den nyvalgte præsident Franklin D. Roosevelt, der til finansoligarkiets (Wall Street og City of London) rædsel fik Glass/Steagall-bankopdelingsloven vedtaget i 1933. På dette foto fra 1935 ses FDR underskrive og dermed sætte i kraft, Loven om Social Sikkerhed (Social Security Act).

Social Security Act var en lovgivning for social velfærd, der skabte det sociale sikkerhedssystem i USA. Selv om programmet er blevet ændret siden loven blev vedtaget, så var lovens oprindelige formål det at sørge for statshjælp til dem, der ikke kunne arbejde.

Helga Zepp-LaRouche fornyer sit krav om at forbyde voldelige videospil

»Den nye overraskelse er, at drabsmanden ikke var en islamisk terrorist; drabsmanden var svoren tilhænger af voldelige videospil«, og at han efterlignede tidligere massedrab, der ligeledes var betinget af disse oprindelige gerningsmænds langvarige brug af nedskydnings-spil og -videoer. Zepp-LaRouche sagde, at man måtte tage to skridt på verdensplan:

1. Idet hun henviste til, at indenrigsminister DeMazière satte forbindelse mellem massedrabene i München og voldelige videospil, må man gennemføre et internationalt forbud af voldelige videospil, der omfatter et forbud mod dem på Internettet.

I samtale med den amerikanske LaRouche-bevægelse i dag talte Helga Zepp-LaRouche om terroristdrabet på ni personer i München, udført af en enlig gerningsmand.

Helga LaRouche sagde: »Den nye overraskelse er, at drabsmanden ikke var en islamisk terrorist; drabsmanden var svoren tilhænger af voldelige videospil«, og at han efterlignede tidligere massedrab, der ligeledes var betinget af disse oprindelige gerningsmænds langvarige brug af nedskydnings-spil og -videoer. Zepp-LaRouche sagde, at man måtte tage to skridt på verdensplan:

1. Idet hun henviste til, at indenrigsminister DeMazière satte forbindelse mellem massedrabene i München og voldelige videospil, må man gennemføre et internationalt forbud af voldelige videospil, der omfatter et forbud

mod dem på Internettet.

2. Internationalt samarbejde med Rusland mod terrorisme, som præsident Vladimir Putin foreslog FN's Generalforsamling i september 2015.

Teenagedrabsmanden fra München, Ali David Sonboly, lokkede unge mennesker til McDonalds på femårsdagen for Anders Breiviks massedrab af 77 unge mennesker i Norge i 2011. Drabsmanden fra München lå også inde med materiale fra et skyderi på en skole i Bayern i 2009. Sonboly tilbød at købe gratis mad i McDonalds til alle, der kom.

Det krav, som Helga Zepp-LaRouche kom med allerede i 2007, om at »Forbyde voldelige videospil«, må nu gennemføres, før der kommer flere hændelser med »enlige terrorister«.

Hendes appell lyder:

Helga Zepp-LaRouche:

Forbyd videospil med massedrab og vold på Internettet!

10. december 2007: Forkvinde for det tyske politiske parti, Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), Helga Zepp-LaRouche, udstede nedenstående erklæring den 8. december:

»I kolvandet på de nylige, rædselsvækkende nyhedsrapporter om unge mennesker, der går amok og dræber deres medstuderende og lærere; unge skarpskytter, der plaffer ofre, de ikke kender, ned; og unge, psykopatiske mordere, der dræber andre mennesker efter, at de har set perverse film; alle disse hændelser demonstrerer på dramatisk vis, hvor presserende nødvendigt det er at vedtage behørige love, der, med hårde straffe, forbyder produktion og markedsføring af computerspil, der glorificerer vold, så vel som også forbud mod at bruge Internettet til at cirkulere materiale, der glorificerer vold.

Slutteligt har Selskabet for Videnskabelig Samtale-psykoterapi (Gesellschaft für wissenschaftliche Gesprächspsychotherapie

e.V., GwG) offentliggjort et krav om et totalforbud mod disse computerspil. En repræsentant for selskabet forklarede, at »drabsspil er ligesom landminer for sjælen«. Og GwG kræver, at politikere handler, »før en hel generations børn og teenagers lokkes ind i en malstrøm af vold«. Desværre sker dette allerede.

Allerede i 1972, dvs. for 35år siden (!), forklarede USA's Øverste Embedslæge (Surgeon General[1]), såvel som også den Amerikanske Psykiatri-Sammenslutning, at der var en uomtvistelig forbindelse mellem vold i medierne og vold, der begås af børn og unge. Og i bogstavelig talt hvert eneste tilfælde, hvor unge mennesker dræber deres medstuderende og lærere med stor præcisionsskydning, viser det sig, at der foreligger en afhængighed af voldsvideoer og Internet-websteder, der glorificerer vold. Det er desværre tilfældet, at størstedelen af to generationers børn og teenagers har været utsat for cirkulering af denne »underholdning«, der dræber intellekt og sjæl.

De kommersielle dræbervideoer havde deres oprindelse i militære uddannelsesprogrammer, gennem hvilke den amerikanske hær brugte dræber-simulatorer til at overvinde soldaternes naturlige modvilje mod at dræbe. Det er det samme, der finder sted med et videospil, der gør drab til en betinget refleks. Anvendelsen af mordsimulatorer til militære uddannelsesformål svarer til det bestialske koncept med Lejesoldater-hæren, som blev fremlagt af Samuel Huntington i dennes bog, *The Soldier and the State (Soldaten og Staten)*, og hvorved soldater skal uddannes til at udføre ordrer som zombier, der aldrig stiller spørgsmålstege ved det, de får besked på at gøre. Hvis et sådant koncept regnes for barbarisk i hæren, så er det for børn og unge, der følelsesmæssigt er langt mere indtryksmodtagelige, en total katastrofe. Resultatet er børn og unge, der følelsesmæssigt er fuldstændigt forkrøblede, som meget let kan ty til aggression, og hos hvem den for mennesket enestående evne til at føle, og evnen til at føle empati, er

totalt fraværende. I værste fald bliver de autistiske, eller endda mordere.

EU's Komité for »Menneskerettigheder i Internet-samfundet« har ansvaret for at håndtere disse spørgsmål, men har hidtil ikke indført nogen faktiske retningslinjer for videospil og Internet-websteder. Hvis de personer, der sidder i ansvarsfulde stillinger, ikke beskytter børn og unge, så gør de sig skyldige i overtrædelse af menneskerettighederne. Vi kræver et omgående forbud mod dræbervideoer og en effektiv blokering af de ovenfor nævnte Internet-websteder!«

Foto: Utøya.

[1] National chef for det amerikanske Public Health Service Commissioned Corps og øverste talsmand for regeringens sundhedsspørgsmål; han/hun udnævnes af præsidenten for en fireårig periode og godkendes af Senatet, og står lige under USA's vicesundhedsminister. (I Danmark har vi 3 embedslæger, der står direkte under Sundhedsstyrelsen).

Lyndon LaRouche: Produktivitetsraterne skal i vejret – i modsat fald overlever hverken USA eller Europa

25. juli, 2016 (Leder) – London/Wall Street-banksystemet har kurs mod et krak, og den grundlæggende årsag er den fuldstændige stagnation af den økonomiske vækst, men navnlig stagnationen i produktiviteten i de europæiske og amerikanske økonomier.

Den amerikanske finansminister Jack Lew bragte sit embede i miskredit ved det nyligt afsluttede G20-møde i Kina, da han opfordrede de andre lande til at gøre alt, hvad der stod i deres magt, for at øge deres økonomiske vækst, men sagde, at den amerikanske økonomi ikke behøver nye forholdsregler til kreditudstedelse eller investering. Den økonomiske vækst i USA er så lav, at Lew har behov for at bruge europæisk nulvækst til at puste sig selv op. Kina – hvis økonomiske fremgang og kredit har holdt verden oppe i et årti, og hvis økonomiske vækst er fire gange den amerikanske – sagde sandheden ved dette møde: »Situationen i den globale økonomi er dyster«, som Kinas handelsminister sagde.

Kina fortsætter med at skabe store mængder kombineret offentlig og privat kreditudstedelse (estimeret til \$240 milliarder alene i juni) til investeringer såvel i Kina, langs med det Økonomiske Silkevejsbælte og den Maritime Silkevej, samt i Afrika, Mellemøsten og Sydamerika – såvel som også til sit rumforsknings- og teknologiprogram, det mest dynamiske i verden i dag. Men de finansielle kræfter i London og på Wall Street, der gør verdensøkonomien »dyster«, skramler fortsat

henimod et nyt finansielt krak med en økonomi, der ikke har nogen kapitalinvestering, er uden produktivitet og uden profit.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, lagde ikke i fingrene imellem i sin kommentar til Lews forsvar for en død økonomi. »At sætte den form for standard betyder i virkeligheden fallit«, sagde LaRouche.

Den politik må lukkes ned. Produktivitetsraterne for de realøkonomiske aktiviteter skal i vejret igen – ellers vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve. De *kan* overleve, hvis man gør, hvad der skal gøres. Og det er at sørge for, at videnskab bliver motoren for økonomiens reelle produktivitet.

Det er ligeledes videnskab, der vil være motor for menneskers og husstandes reelle indkomststigninger.

Studier af USA's økonomiske historie kalder perioden 1935-1970 for »amerikansk produktivitets guldalder« på grund af den totale produktivitets vedvarende vækstfaktor – en vækst i produktiviteten, der kan tilskrives teknologiske fremskridt snarere end blot anvendelse af flere arbejdstimer og mere kapital. Væksten kulminerede under Franklin Rooseveltts New Deal og de store infrastrukturprojekter med benævnelsen »De Fire Hjørner«, der voksede med 3,3 % om året. Det voksede stadig med lige under 3 % om året i 1960'erne under JFK, med det måske vigtigste infrastrukturprojekt af dem alle, nemlig NASA's Apolloprogram, der bragte mennesket til Månen med et potentiale til at nå endnu længere ud.

IMF, den Europæiske Centralbank og USA's Nationale Kontor for Økonomisk Forskning taler konstant om den totale produktivitets vækstfaktor og følger den nøje, alt imens de overhovedet ikke er i stand til at frembringe en sådan vækstfaktor. IMF har netop rapporteret, at, i årtierne under Bush og Obama var denne vækstfaktor i USA var 0,5 % om året,

og at nu, i 2016, er den omkring nul. I »højproduktive« Tyskland, har den også været på 0,5 % om året.

Kina, som sagde sandheden ved G20 om den globale økonomis »dystre tilstand«, har haft en vækstfaktor i den totale produktivitet på 3,1 % om året siden 2004, ifølge den seneste undersøgelse, der er foretaget ved Harvard. Det er, hvad den Nye Silkevej og det kinesiske måneprogram skaber.

LaRouche har siden 2013 udtrykt dette behov som »de fire love«: Genindfør Glass/Steagall-bankregulering (begge de politiske partier er nu, på papiret, enige med ham). Skab statslige institutioner til udstedelse af ny kredit, der er rettet mod vækst i produktiviteten. Investe i de mest højteknologiske infrastrukturprojekter, med rumforskning i spidsen. Fokusér på at skabe gennembrud i videnskabens fremskudte grænse, som er videnskab og teknologi inden for termonuklear fusion, inklusive fusionskraft og fissions/fusions-fremdrift til rejser i rummet.

»I modsat fald vil det hele eksplodere. USA og Europa vil ikke overleve.«

Kinas forpligtende engagement mht. at forøge hele befolkningens arbejdskrafts produktive evne, som eksemplificeres i bygningen af De Tre Slugters dæmning, som ses afbildet her, har resulteret i en vækstrate fire gange så stor, som den aktuelle vækstrate i USA.

Psykoseinducerende Pokémon-Go

sprænger alle download-rekorder

23. juli 2016 – Appen Pokémon-Go har sprængt alle rekorder for downloads i den første uge, med over 30 millioner mennesker i hele verden, der nu deltager i dette vanedannende og psykoseinducerende nye »spil«.

Pokémon-Go er bygget op omkring en total sammenblanding af den virkelige, fysiske verden, som spillerne kan se igennem deres smartphone-kameraer, idet de bevæger sig rundt udendørs, og så den virtuelle verden med Pokémon-monstre, der kommer til syne på selv samme skærm, som om de fandtes i den virkelige verden. Spillerne skal »finde« Pokémon-monstrene og dernæst »fange« dem på deres smartphones.

Der har været stor mediebevågenhed af de alvorlige, fysiske farer, som dette medfører: folk forskellige steder i verden er døde efter at være trådt ud over klippekanter; de har kørt deres biler ind i politiets patruljevogne; de er blevet kørt over af biler, da de gik ud på gaden; de er blevet overfaldet af ventende tyve; og de er blevet myrdet, når de som zombier vandrede ind i narko-dominerede nabolog.

Men endnu farligere er det, at dette er en eskalering af den kulturelle Tavistock-krigsførelse for fuldstændigt at udviske skelnen mellem den virkelige verden og den virtuelle virkeligheds fantasiverden – et overlagt forsøg på at inducere massepsykose.

I dag kommenterede Lyndon LaRouche således: Hvorfor gør folk sådan noget? Er de *sindssyge*? Kan de ikke indse, at de falder i en Tavistock-fælde?

Efter terrorangrebene i Nice, Würzburg og München er samarbejde med Rusland endnu mere presserende nødvendigt – uacceptabelt at benytte anledningen til at indføre politistat. Af Helga Zepp-LaRouche

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpering af deres religion, islam.

23. juli 2016 – Helga Zepp-LaRouche, forkvinde for det tyske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet

(Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BüSo) og stifter af Schiller Instituttet, skrev en artikel om den strategiske krise og hvad det vil kræve at løse den. Det følgende er en oversættelse af afsnittet om terrorisme, i kølvandet på den dødbringende skudepisode i München den 22. juli.

Hele Helgas tyske artikel kan læses på BüSos website: <http://www.bueso.de/node/8688>.

Tyskland blev kastet ud i en choktilstand efter massakren i et indkøbscenter i München, med en 18-årig tysk-iraner som gerningsmand, og som fandt sted kun få dage efter, at en 17-årig afghansk flygtning med en økse angreb og sårede passagerer på et tog i byen Würzburg. Alt imens gerningsmændenes baggrund og motiver stadig er ved at blive undersøgt, så understregede Helga Zepp-LaRouche i en artikel den 23. juli, at terrorisme, uanset i hvilken form, er blevet en hovedtrussel for hele menneskeheden.

CSU-parlamentsmedlem Hans-Peter Uhl har ret, skrev hun, i at kræve forbedrede forebyggende forholdsregler og øget samarbejdet mellem relevante myndigheder, både nationalt og i udlandet, for at bekæmpe terrorisme. Men, i betragtning af den radikale islams udvikling og måde at operere på, så indebærer dette selvfølgelig samarbejde med Rusland, »det offer, der har den største ekspertise i de tjetjenske netværk og disses forbindelse til Sektor Højre i Ukraine og til ISIS, og som beviseligt, gennem sine militære interventioner i Syrien, er det eneste land, der har haft held til at trænge ISIS' magt tilbage.«

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst

med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpering af deres religion, islam.

»Siden Chilcot-undersøgelsesrapporten i Storbritannien satte fokus på, hvordan Tony Blair havde iscenesat aggressionskrigen i Irak på baggrund af overlagte løgne«, bemærker Zepp-LaRouche, »og efter afsløringen af de 28 sider af den officielle Kongresundersøgelsesrapport om angrebene 11. september [2001] ikke efterlod nogen tvivl om Saudi-Arabiens rolle i finansieringen af terrorisme, vil en politik med 'mere af det samme' være det samme som at være medskyldig i alle nye terrorangreb.

»De tyske myndigheder kan ikke længere skjule sig bag de sædvanlige sociologiske sofismer. Troværdigheden hos hr. Uhl og indenrigsminister Thomas de Mazière, hos medlemmerne af Forbundsdagens komité for interne anliggender og selvfølgelig, hos kansler Angela Merkel, vil afhænge af, om de indleder en officiel undersøgelse for så hurtigt som muligt at kaste lys over disse to dokumenters – Chilcot-rapportens og de 28 siders – implikationer og drage konsekvenserne af dem.

»Det er under alle omstændigheder uacceptabelt at bruge angrebene i Würzburg og München som en anledning til at opbygge en politistat sådan, som Erdogan er i færd med, og at samarbejde med netop de lande, hvis rolle er blevet belyst i Chilcot-rapporten og de 28 sider.«

Vil kansler Merkel gå med til bankredning for Italiens Renzi for at redde euroen? LaRouche opfordrer i stedet Tyskland til at samarbejde med Putin

23. juli 2016 – En artikel om den italienske bankkrise i det tyske *Die Welt* i dag vil med sikkerhed skabe bølger i Italien, mest pga. artiklens provokerende overskrift: »Italien er på kurser til en 'failed state' (med ordene 'failed state' på engelsk; 'statsbankerot'). Den provokerende overskrift bakkes op af noget, man høfligt kunne karakterisere som en vurdering på baggrund af »etniske fordomme« af årsagen til Italiens problemer: »korruption, mafia, sort økonomi, skatteunddragelse, overdreven social velfærd og statsstøtte, dovent bureaukrati og nepotisme«.

Og dog indrømmer *Die Welt* selv, at Italiens problemer begyndte med euroen (man burde hellere sige: med »konvergenspolitikken« efter 1989). Dette demonstreres tydeligt gennem en medfølgende grafisk fremstilling over industriproduktion, der begynder at stagnere efter 1992 og kollapser i 2008, sammenfaldende med kollapset i verdenshandelen. En anden grafik viser kollapset i indkomst pr. person efter 2011, men den siger ikke dette i det år, hvor Monti-regeringen blev indsat for at uddele mere af den forkerte medicin.

Forfatterne rapporterer imidlertid, at Berlin ikke vil behandle Italien ligesom Portugal blev behandlet. Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ved, at »man ikke kan tvinge et stort land som Italien til at indføre ændringer gennem

ydmygelse«. Og hvis Italien går ned, går også euroen ned. Ergo må premierminister Matteo Renzi støttes. Han gør det rette job (læs: strukturreformer), men han behøver tid til, at disse reformer virker. Hvis han tvinges til at gennemføre en bail-in (dvs., at de truede banker eksproprierer visse typer af indeståender/værdipapirer i banken, -red.) efter den forestående stress-test af bankerne, vil han tage den besluttede folkeafstemning i oktober.

Den italienske bankkrisens anden vinkel er den, at det ikke kun er italienske familier, der ejer bankobligationer, men også EU-banker og -fonde. »Deutsche Banks og Black Rocks krav om en ny bailout (statslig bankredning, -red.) med skatteborgernes penge er et billigt forsøg på at undgå omkostninger for dem selv«, siger et parlamentsmedlem fra partiet De Grønne.

Desuden er den tyske regering vred over Deutsche Banks cheføkonom, David Folkerts-Landaus krav om en massiv bailout af europæiske banker – inklusive Deutsche Bank. De kalder dette for »et missil uden styring«, der kunne destabilisere banksystemet. Vreden forøges derved, at Renzi på opportunistisk vis har viftet med Deutsche Banks derivat-byrde som et rødt flag. »Det er ikke tilfældet, at denne advarsel fra Renzi til den tyske regering kan ignoreres i Berlin«, skriver de.

Berlin og ECB forventer således, at en kombination af en indsats for Italiens dårlige banker (en fond til 5-6 milliard euro ved navn Giasone) samt en forhandlet løsning med EU-kommissionen om at lette reglerne for bail-in, vil virke. »Man vil ikke få negative ting om Italien at høre fra vores side«, siger kilder i regeringskredse i Berlin. »Italienerne har allerede gjort en masse gode ting. Renzi er en god premierminister og bør beholde jobbet.«

Rapporten i *Die Welt* bekræftedes af en Bloomberg-artikel, der citerede tre tyske regeringsfolk, der bad om anonymitet, og som sagde, at Merkel ønsker at undgå enhver ustabilitet i

Italien og derfor »er parat til at støtte en fleksibel tolkning af EU-reglerne for at hjælpe ham ... som kunne betyde at acceptere en eller anden form for kompensation fra den italienske regering til investorer i de kommercielle banker, for at begrænse den negative politiske konsekvens« af en bail-in.

Briefet om dette, var Lyndon LaRouches kommentar den, at, ja, Italien er på vej til en statsbankerot, men »pointen er: Hvordan kan man annullere den tendens, der er i Italien i øjeblikket, og som er at gå i denne fælde? Man har et problem med den britiske indflydelse på det italienske system.«

Om den tyske støtte til Renzis politik sagde LaRouche: »Er de idioter?« Man kan løse problemet »på en anden måde«, forklarede LaRouche. »Man kan flankere det. Man kan sige, vi har denne vidunderlige ting, vi gennemfører dette her, man lægger hele denne såkaldte italienske affære til side, og man har alting samlet her.«

»Det, man virkelig har, er muligheden for en forbindelse mellem den tyske økonomi og andre dele af Europas økonomi. Og Putin er nøglen til dette. Putin må opnå samarbejde med nogle personer internt i det tyske system.«

At komme af med euroen »er en mulighed, men man må have færdighederne og intellektet til at få sat den slags ting i gang. For Italien er ikke det eneste land, der er bankerot. Jeg mener, at Putin kunne være den faktor, som, på den ene eller anden måde, vil forandre tingene. For Putin har gang i en operation, der er meget vigtig, og den er korrekt. Hvis man kan få det tyske system ind i et samarbejde med Putin på en eller anden måde, der vil virke. Det står lige på vippet. Og hvis man bliver 'ladyen' (formentlig: den britiske Dronning, dvs. monarkiet, -red.) kvit, har man måske mulighed for at gøre noget ved det.«

Den europæiske Centralbank åbner op for bankredning; Draghi taler om en »statslig stop-mekanisme« under ekstraordinære omstændigheder

22. juli 2016 – ECB's præsident, Mario Draghi, sagde under ECB's pressekonference i går, at en »statslig stop-mekanisme« til banker, der er i vanskeligheder, er mulig »under ekstraordinære omstændigheder, og når markedet for NPL (Non-performing loans; uerholdelige fordringer) er under pres«. En statslig stop-mekanisme »bør imidlertid aftales med EU-kommisionen«.

Draghi understregede flere gange under pressekonferencen, at EU-kommisionen er den besluttende myndighed, en implicit polemik mod den tyske regering, der ønsker at fjerne magt fra Kommissionen. Med hensyn til bankopløsninger, »har vi regler på plads i BRRD [Direktivet for Genrejsning og Opløsning af Banker], og de indeholder enhver fleksibilitet. Men myndigheden og ansvaret ligger hos kommissionen«.

Han blev også spurgt om Bundesbanks forslag om at forlade Trojkaen og give mere magt til ESM [Den Europæiske Stabiliserings-Mekanisme]. Draghi sagde, at, hertil krævedes der en ændring af EU's love.

QE (Kvantitativ Lempelse) virker, sagde Draghi, inflationen gik fra -0,1 % til +0,1 %. Og banker er langt mere solvante

end i 2009.

Draghi blev spurgt, er det sandt, at din søn handler med obligationer i London, og hvis ja, er dette så ikke en interessekonflikt? Han svarede: »Jeg fik stillet dette spørgsmål for fem år siden, i starten af mit mandat, og mit svar lød: han handler ikke med obligationer i London, men han er handler i London.«

Bankopdeling 'Projekt Jade' diskuteret internt i Deutsche Bank

22. juli 2016 – Ifølge *Manager Magazine* i denne uge, diskuterer man nu internt i Deutsche Bank en strategi for et skifte i bankpolitik, inklusive bankopdeling, under kodenavnet 'Projekt Jade'. Denne nye udvikling finder sted midt i en diskussion om en truende insolvens af Deutsche Bank, og hvordan man skal håndtere det, med indflydelse fra Lyndon LaRouches forslag om at vende tilbage til Alfred Herrhausens bankpolitik. Den medieopmærksomhed, som Projekt Jade får, er især udløst af vurderinger, der siger, at afdelingen Postbank under Deutsche Bank, der var blevet udset til frasalg fra og med 2015, nu er usælgelig.

Ifølge de løkkede informationer stiller man nu internt spørgsmålstegn ved ideen om at holde fast ved den universelle bankmodel, der havde omfattet salget af Postbank-afdelingen. Ifølge magasinet diskuterer embedsmænd fra brancherne Finans, Risiko og Regulering, under hvilke betingelser, banken ville blive splittet op i to dele, en kapitalmarkedsdel, og en privatselskabsdel. Deutsche Bank har afvist at kommentere

denne information.

EIR undersøger i øjeblikket rapporten for at finde ud af, hvor langt denne foreslæde opdeling går. En tysk kilde, der i de seneste år har fulgt og afsløret Deutsche Banks kriminelle finansaktiviteter, kom med den kommentar, at rapporten er »spændende«.

Kriserne i Mellemøsten og Nordafrika resultat af Vestens 'Elefant i en porcelænsbutik'- handlinger, siger russiske udenrigsminister Lavrov

22. juli 2016 – I et gennemborende angreb på vestens igangværende politik i Mellemøsten og Nordafrika, der har resulteret i endeløse krige, ødelæggelse af institutioner og tab af hundreder tusinder af liv, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov: »Det, der foregår i Mellemøsten og Nordafrika, er et direkte resultat af en meget inkompetent og uprofessionel holdning til situationen.« Som TASS i dag rapporterer, sagde Lavrov: »I deres ønske om at bevare deres dominans, handlede vore vestlige partnere som en elefant i en porcelænsbutik. I Irak blev den voldelige afsættelse af regeringen annonceret under falske påskud. Partnere siger, 'lad os løse problemet med Libyen, Syrien og Irak, arrangere valg og udradere terror'. De siger, 'Først må vi fjerne Assad [den syriske præsident Bashar Assad], og så

tager vi kampen op mod terror bagefter.'«

Idet han bragte katastrofen i Libyen på banen, påpegede Lavrov, at »der var en autoritær leder der [i Libyen], der også var ilde lidt, men der var ingen terrorister overhovedet under hans regime«. Lavrov fortsatte: »Og da han blev fjernet, blev Libyen forvandlet til et udklækningsssted for terrorisme, og det i et land, gennem hvilket militante kæmpere og våben passerer mod syd [Afrika], mens de selvsamme migranter, der er et problem for Europa, rejser mod nord.«

Med et udfald mod amerikanere, der siger, »hvis det ikke er gået i stykker, så lad være med at fikse det«, bemærkede Lavrov, at Vesten gjorde det modsatte. »Irak var ikke knækket, Libyen var ikke knækket og Syrien var ikke knækket. De begyndte at fikse det og fik det, der nu foregår der«, sagde Lavrov iflg. TASS.

Hvordan skaber man fremtiden? Hvordan griber vi ind for at ændre denne kurs mod overhængende kaos?

Uddrag af LPAC Fredags-webcast, 22. juli 2016:

Ben Deniston: ... for det er, hvad det drejer sig om: Hvordan skaber man fremtiden? Vi har sagt, at, da vi første gang lancerede dette (LaRouche-planen for redning af Deutsche Bank, -red.), så var der stor folkelig vrede over det. »Hvorfor prøver I at forsøre bankerne? Til helvede med bankerne! Lad hele skidtet brase sammen!« Men vi vil ikke have, at det hele

skal brase sammen. Vi ønsker ikke en tilbagevenden til det 14. århundredes Mørke Tidsalder. Vi har brug for forstandigt, kvalificeret lederskab; det er, hvad vi diskuterer her, mht., hvordan vi kommer ud af den aktuelle situation og ind i en stabil position, som Franklin Roosevelt gjorde. Hvordan reflekterer og genskaber vi atter denne form for organiseringsproces, i dag, i en situation, der, for at sige det ligeud, er langt værre.

Det, som Lyndon og Helga LaRouche har påpeget mht. situationen omkring Deutsche Bank, mener jeg, er nøglen og angiver en model, og udgør en afgørende og nødvendig indgriben, men også en model for den form for reorganisering, som vi har behov for. Systemet er bankerot; vi har brug for et fornuftigt lederskab, der kommer ind og siger, »Lad os reorganisere det her. Lad os sørge for, at institutionerne fungerer, sådan, som Franklin Roosevelt gjorde. Lad os finde ud af, hvilke af disse forlorne, fiktive værdipapirer, vi må skubbe til side og glemme alt om; hele denne sindssyge derivatbølle.« Men lad os bruge institutionerne sådan, som de var udtænkt at skulle bruges; sådan, som Herrhausen forstod det. En af de sidste bankierer, hvis ikke den sidste, på højt niveau, der rent faktisk forstod dette. [Alexander] Hamilton forstod det, Franklin Roosevelt forstod, at vi behøver disse institutioner til at muliggøre fysisk, økonomisk vækst; til forøgelse af samfundets produktive evne; til forøgelse af arbejdskraftens produktive evne. Det er absolut nødvendigt, at vi reorganiserer det finansielle system således, at det kan gøre dette, og at vi ikke lader det brase sammen i et kaotisk, katastrofalt sammenbrud; hvilket er den trussel, der nu er overhængende.

Jeg mener, at vi må se dette som en del af et samlet perspektiv, for vi diskuterer også alle disse udbrud, der finder sted mht. disse aggressionskrige og terrorisme. Det er i realiteten en del af denne samme sammenbrudsproces. Da Lyndon LaRouche i 2000 kom med den unikke udtalelse, at vi,

med Bushregeringens overtagelse af præsidentskabet, havde kurs mod en 'Branden i Reichstag'-begivenhed, og som blev til virkelighed gennem 11. september [angrebet på World Trade Center i New York i 2001], så var ét af hovedspørgsmålene hans vurdering af, at det finansielle system ville bryde sammen. Dette er ikke separate spørgsmål, men del af ét og samme spørgsmål. Det, vi nu ser, som en potentiel eliminering af dette anglo-saudiske, geopolitiske apparat til irregulær krigsterrorisme, er en del af den samme ting, som at gen-overtage det transatlantiske finansielle system og at gen-orientere det mod en sand patriotisk kurs, i ånden fra Hamilton og Franklin Roosevelt. Vi kan, som vi også fremlagde det ved vores seneste Berlinkonference, alliere os med Kina og med Rusland, i skabelsen af dette win-win-perspektiv; dette samarbejdsparkadigme. Men sammenfaldet af disse spørgsmål er afgørende; for det drejer sig ikke om terror her og finanssystemet der, om dette eller hint spørgsmål. Det drejer sig om, hvordan vi anskuer situationen som en helhed og griber ind for at tage de nødvendige skridt til at komme ud af situationen.

Se/hør hele webcastet, med engelsk udskrift, her (anbefales)

Titelbillede: Fragment af vægmalerierne i Coit Tower i San Francisco, opført 1933; vægmalerierne udførtes under regi af Projektet for Offentlige Arbejder, det første program for arbejde til kunstnere under Franklin D. Roosevelts statslige beskæftigelsesprogrammer under hans New Deal.

Den rette handling, der kræves i USA lige nu!

LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 22. juli 2016

For fire uger siden afholdt Schiller Instituttets en historisk konference i Berlin. Læs **Helga Zepp-LaRouches åbningstale ved denne internationale konference**, med deltagere fra mange lande og alle verdens kontinenter. Helga indledte denne tale med en meget præcis erklæring: nemlig, at princippet om erinyerne nu dominerer historien. Denne konference fandt sted umiddelbart i hælene på Brexit-valget. Siden denne Brexit-afstemning fandt sted, har historien bevæget sig i et tempo, en rytme, der i stadigt hurtigere tempo har haft kurs mod det transatlantiske systems totale sammenbrud. Og ikke kun det transatlantiske finanssystem, selv om det udgør en afgørende del af det; men også det transatlantiske politiske system og samfundssystem.

Engelsk udskrift:

**THE THING THAT IS REQUIRED IS FOR DECISIVE ACTION
TO BE TAKEN IN THE UNITED STATES *RIGHT NOW!*
INTERNATIONAL LAROUCHEPAC WEBCAST July 22, 2016**

MATTHEW OGDEN: Good Evening! It's July 22nd, 2106. My name is Matthew Ogden, and you're watching our weekly broadcast here on Friday evenings from LaRouchePAC.com. I'm joined in the studio by Ben Deniston, from the LaRouche PAC science team; and then I'm joined via video by two members of the LaRouche PAC Policy

Committee. We have Diane Sare, joining us from New York City; and

we have Michael Steger, normally from San Francisco, California,

but joining us today from Seattle, Washington, where he's preparing for a major conference which is coming up this weekend.

We can discuss that further.

We all had a discussion a little bit earlier today which was

informed by the discussion we had with Mr. and Mrs. LaRouche yesterday. I think one thing that's very clear, is that there's

no other way to describe this current period of history, than the

one that Helga LaRouche has termed it, the Erinyes Principle. The

Erinyes have begun their dreadful dance.

Four weeks ago was the historic conference sponsored by the

Schiller Institute in Berlin. Go back and look at the keynote speech with which Mrs. LaRouche opened that entire conference —

an international conference; participants from multiple countries, multiple continents, all over the world. Helga began

that speech with a very prescient statement: that the Erinyes Principle is what is now dominating history. That conference happened right on the heels of the Brexit vote. Since that Brexit

vote happened — which was a shock to everybody; nobody saw this

coming — history has taken on a tempo, a rhythm, which has moved

increasingly rapidly since that time, very clearly in the direction of a total breakdown of the trans-Atlantic system. Not

just the trans-Atlantic financial system, although that's a major part of it, but the trans-Atlantic political system, and the trans-Atlantic social system.

What Helga Zepp-LaRouche termed the Erinyes Principle

— which is a reference to a very beautiful but very chilling poem,

[*The Cranes of Ibykus*], by Friedrich Schiller, is also what you can term the Nemesis Principle. If you look over the last four weeks, I think that Nemesis is now the principle which is now dominating the course of history: the Chilcot Report has been released — an indictment of Tony Blair, George W. Bush, Dick Cheney for "aggressive war", a real crime under international law; the 28 pages of the original Joint Congressional Investigation into 9/11 have been released after years of a struggle to force their release. Everything that the 28 pages say is an indictment of this entire Anglo-Saudi-Bush-Cheney-Blair system.

I think it's worth remembering that the Chilcot Report and

the 28 pages are addressing exactly the same moment in history,

when Bush and Cheney and Tony Blair were lying about weapons of

mass destruction, to so-called "justify" an aggressive war in Iraq. It's the same time they were suppressing the truth about their friend, Prince Bandar bin Sultan, channeling tens of thousands of dollars into a support apparatus made up of Saudi Intelligence agents inside the United States, to wage the worst

terrorist attack that has ever occurred on U.S. soil.

Also, the HSBC Report. Right on the heels of the release of

this report by the House Financial Services Committee, top HSBC

executives have been arrested and thrown in jail in New York City. And you have the fact that Glass-Steagall – which will bring down the entire Wall Street phony money apparatus – has now made its way into both of the major party platforms.

If you look at the directionality of the complete collapse of this trans-Atlantic system as it is conceived of today, this is not something which can be controlled by those who sowed the seeds of this collapse. It's not something that's being controlled by George Bush, or Barack Obama, or Tony Blair. It is coming down on their heads as well. I think, maybe, another term that you can conceive of the Nemesis Principle, is the colloquial American proverb, "They reap what they sow." That is what is coming to bear right now. The issue is: they will bring down the entire system along with them.

The critical intervention of the recent two weeks by Mr. and Mrs. LaRouche, to act on the Herrhausen Principle, [is] yet one more expression of Nemesis or the Erinyes, the still un-solved assassination of [former Deutsche Bank Chairman Alfred] Herrhausen: to invoke that principle and to say: We're going to use the leverage of an intervention with Deutsche Bank as the vector, to completely reorganize this entire financial system back towards the productive powers of labor, the identity of human kind as a creative species, and to use the Hamiltonian principles of credit as Herrhausen was explicitly discussing them at the time that he was assassinated; and to transform – axiomatically – the entire foundations of this collapsing

trans-Atlantic system, to bring the United States, to bring continental Europe into the New Paradigm that's being expressed by the win-win New Silk Road program of China, of Russia; and to act on the solutions that were put on the table at that historic and very prescient conference in Berlin four weeks ago.

With the release of the 28 pages, with the political hegemony now that Glass-Steagall has, with both party platforms now containing this officially, and the vindication of the fact that Mr. LaRouche was absolutely right in his indictment of Blair, Bush, and Cheney at the time, as war criminals, with the release of this Chicot Report, the authority of the LaRouche movement and the hegemony of our leadership could not be any more clear, and I think now is the time, as perhaps, agents of the Erinyes Principle, to say, "Now the time has come for a complete reorganization of this system." And to use the fact that the leadership was very clearly expressed at this conference four weeks ago, to say, "The solution is very easy. It could occur overnight. The only thing that is required is the decisive political action here in the United States, to have a clean break with the policies of the last 15 years, of the Bush-Cheney-Obama-Blair regime." And to say, "This is no more. This is going to be explicitly and publically denounced for what it is, and we are now going to adopt an entirely new axiomatic set of principles in order to bring the trans-Atlantic world into this New Paradigm."

This is very clearly made, I think, in the lead

statement
that is on the website for today at LaRouchePAC.com: "Their Day
Has Come, – And Gone!" Diane, you recorded a statement
yesterday
during your big rally at Columbus Circle in Manhattan, which I
think also directly gets at this point – the petition that you
have written that's being circulated. Where do we go from
here?
What are the next steps, following the release of the 28
pages?
And also this critical intervention around the reorganization
of
Deutsche Bank.

I'd like to say that, just to start off the discussion.

DIANE SARE: We're at a really amazing moment. I think it's important for Americans in particular to reflect. This is a very hard time for Americans, because our nation is at the moment on the wrong side. We have a killer, still, for President. We have not yet brought all these characters to justice – Bush, Cheney, Obama, and some of the others – although we're definitely moving in the right direction with the 28 pages released, and with Glass-Steagall being in both party's platform, regardless of where the candidates may stand on it.

I was just reflecting on something Mr. LaRouche was describing many years ago, about a moment of change, a revolution, when things don't exactly go as expected. You turn the light switch, and the water starts running; or, you think you're turning on the faucet and the heat comes on. If you're thinking about what's happened in the last weeks, for example,

the Brexit vote, which came as a great shock to many people, and many other people were very cynical, who would say, "Well, if they can control the vote on everything, how come they couldn't control the vote on this?" Because the institutions themselves are so deeply divided and in such an uproar. Or, "Why couldn't they keep the lid on the 28 pages any longer?" Or, "Why did the truth come out about Tony Blair?"

Or, take events like this attempted coup in Turkey, where every kind of wild conspiracy theory was being bandied around. LaRouche has pointed to Putin and Putin's role, who really seems to have had a very level head through all of this.

I think the way to remain sane, and to also ensure that one is taking a correct course of action, is to really think about the future. Mr. LaRouche had said this to us on the Policy Committee a couple of weeks ago, that it's time for Americans to assemble themselves, and re-consider their destiny. Perhaps we're not going to understand every detail of why certain things are occurring, or what's behind everything that occurs in the moment, but it is a time when we should consider where we really want our nation to go. What was the intent of the founding fathers of this republic? What was the intent of Alexander Hamilton? What are we prepared to commit, to ensure that our nation actually gets off of a trajectory of self-destruction, and perhaps annihilation of

the planet, and moves in a direction which would be in keeping with what Alexander Hamilton or John Quincy Adams or President Kennedy would have intended?

I think this is very personal. I also think it's very important, because you had another one of these mass shootings today in Munich, Germany. People tend to get unnerved, or they say things that are criminally insane, like "This is the new normal. We just have to get used to it, and expect that any time

you go to a public place, someone might have a bomb or start shooting people." I don't think that's really how mankind should live.

The conception of the future, and the conception of a certain faith that there's a principle of Justice in the Universe

– these things are going to be absolutely key for us to navigate this period and to successfully maneuver ourselves into the New Paradigm which is emerging so dramatically in China and in the nations China's collaborating with.

MICHAEL STEGER: In that context, both the 28 pages and the

Glass-Steagall fight that we've been waging out, in some cases over a decade, really in both cases a mobilization of the political process in the United States, it reminds me of a similar intervention we made in 2004-5, specifically on the question of Franklin Roosevelt's legacy. What you see in this process, both with the Glass-Steagall and the 28 pages, is a resurgence of what is the last truly defined sense of higher justice within the United States from a government, which really

was comprehensive, from Franklin Roosevelt's standpoint. It was

not just the foreign concerns of security or the financial

crisis; it was clearly the actual well-being and future-orientation of the population as a whole.

With both these campaigns that we have waged, you now see a

coalesced grouping of people who don't necessarily associate themselves with the higher mission at stake, but yet are clearly

participants in that higher mission: if this nation and the western civilization can actually find itself capable of joining

in the development and collaboration of Eurasia.

I think that's kind of a very clear point. That's something

that's coalesced. There is a momentum, there is a morale of potential victory. This "perp-walk" of this HSBC executive: now

here's a London banker, British subject, grabbed by the police at

the gate of trans-Atlantic flight, and marched into a Brooklyn jail cell for the evening. I hope we have some pictures of that,

because the American people should get a sense of what this was.

There's a certain retribution that should be handed down,

but I think most importantly – and what Franklin Roosevelt really truly grasped, and perhaps both John and Robert Kennedy had a sense of, as they became leading figures – was this future

orientation over the society. What this conference made very clear, is that [we're] moving now into a complete transformative

moment in history, [where] the capability and potentials for mankind's development are more clear than ever. This process, the

discussion we're leading, is essential, both in the United States

with those campaigns, but also internationally.

BENJAMIN DENISTON: Well, I think this puts the whole Deutsche Bank flank that Mr. and Mrs. LaRouche have defined, in its proper and important context, because that is the issue: How do you create the future? We've said that when this was first launched, there was a lot of populist rage against it. "Why are you trying to defend the banks? Screw the banks! Let it all come down." We don't want to let it all come down. We don't want a return of the 14th Century Dark Age. We need sane, qualified leadership; and I think that what we're discussing here, in terms of how do we move out of the present situation into a stable position as Franklin Roosevelt did. How do we mirror and recreate that type of an organization process again now, in a far worse situation, quite frankly.

What Lyndon and Helga Zepp LaRouche have pointed to around the Deutsche Bank situation, I think is key and indicative as a model, but a critical and necessary intervention, but also a model for the type of reorganization we need. The system is bankrupt; you need sane leadership to come in to say, "Let's reorganize this thing. Let's keep the institutions functioning, as Franklin Roosevelt did. Let's figure out what of these phony fictitious assets need to be set aside and forgotten about; this entire insane derivatives bubble." But let's use the institutions as they were created to be used; as Herrhausen understood. One of the last, if not the last, high-level banker who actually understood that. Hamilton understood it; Franklin

Roosevelt understood that we need these institutions to facilitate physical economic growth; increases in the productive capabilities of society, increases in the productive powers of labor. It's absolutely necessary that we reorganize the financial system to be able to do this, and not let it come down in some chaotic, catastrophic breakdown; which is the threat looming now.

I think this needs to be seen as part of a unified perspective, because we're also discussing all these break-outs around the issue of these wars of aggression, the terrorism. Really this is part of the same breakdown process. When Lyndon

LaRouche {uniquely} said in 2000 that we're heading towards a Reichstag Fire event with the incoming Bush administration, forecasting what became 9/11; one of the major issues in his assessment was the breakdown of the financial system. These are

not separate issues, these are part of one and the same issue. What we're seeing now as the potential to really eliminate this

Anglo-Saudi geopolitical irregular warfare terrorism apparatus,

is part of the same thing as retaking over the financial system

of the trans-Atlantic system and re-orienting it to a true Hamiltonian, Franklin Roosevelt, patriotic orientation. So, we

can actually ally, what was presented at this Berlin conference,

ally with China, with Russia, in the creation of this win-win perspective; this collaborative paradigm. But the convergence of

these issues, I think is critical; because this is not terrorism

here and financial system there, this issue, that issue. It is

how do we look at the situation as a totality and intervene to take the necessary steps to move out of the situation.

OGDEN: Absolutely. One of the things Viktor Ivanov, who was the

anti-narcotics czar of Russia, said very clearly [was] if you want to shut down drugs and terrorism, you need to have a global

Glass-Steagall. What Glass-Steagall is going after is exactly what HSBC has been engaged in for decades. LaRouche knew that originally when he wrote {Dope, Inc.}; saying don't give these guys a charter in the United States. Don't let them operate in

the United States; this is a drug and terror money-laundering bank. That's exactly what their DNA is. I think realizing that

these are not all separate issues, but these are one and the same: what the Chilcot Report is implying; what the 28 pages are

just the tip of the iceberg about; what Glass-Steagall is intended to shut down. This {is} the failed system, and you need

to have then a solution that you replace it with. Diane, that's

what I think was so important about – I mean, you just said this. The reaction which the American people could easily fall

into in the present circumstance, would be mass demoralization;

fear of random acts of terror, just sheer emotional exhaustion because of the struggle to survive on a daily basis economically,

the heroin epidemic that is touching so many families. Just disbelief about the place that we've come to as a nation in terms

of political candidates and the political process.

DENISTON: I don't know if they deserve that term, even.

OGDEN: You could face widespread demoralization. On the other hand, you need to have leadership; and that leadership includes a certain faith in humanity, faith in mankind and faith

in a higher principle of natural law. This was very much what was probably on Friedrich Schiller's mind when he wrote that original "Cranes of Ibykus" poem; realizing that you had a demoralized population in France which failed in the face of a great opportunity of that moment. This was the circumstances in

which Helga LaRouche has raised this continually over the years.

The collapse of the Soviet Union in 1989; the great opportunity

that was presented there. The great opportunity that we have in

front of us now. So, that element of a faith or a sense of higher justice absolutely is the critical element. Why do we have these beautiful concerts that accompany every great international conference that the LaRouche Movement sponsors around the world? The Berlin conference ended with an absolutely

unbelievable Classical music concert which included a dialogue of

great cultures; from China, from Russia, from Europe. We're building toward a series of very significant concerts in New York

City. All of those are critical to have a taste of the beauty of

what the New Paradigm represents, in order to re-moralize a people to have a sense of that faith in the goodness of

mankind.

SARE: Well, not exactly on the music question, but I think

it's also really important to be concrete with people; because Americans – like many people in the West – have gotten very brainwashed about the idea of money. They think that money per

se has an intrinsic value. And when you talk about Deutsche Bank, for example, or you talk about what it would look like to

reinstate Glass-Steagall here, because what we're saying is emphatically that we don't have a scheme to bail out the derivatives obligations of Deutsche Bank; that's not what we're

talking about. We're talking about capital, so the bank is put

in a position to be able to issue credit to be stable and to create an opportunity for the future; for collaboration with Russia and China, for great projects and infrastructure and science, and to be an institution that people have faith in. Similarly here, if we were to reinstate Glass-Steagall, the first

thing that you would discover is that everything that people thought had so much value with all this money, really didn't amount to anything. What people might think they have in their

pensions, or the stock market, would all be greatly diminished.

That's why the immediate next step is this question of national

banking and Hamiltonian credit; because what you would have to do, is be able to put credit into those things that would generate growth, that would actually generate an increase in productivity of the population.

So, you take something like the legacy of Krafft-Ehricke,

the question of the space program – man's mission in space; we said we actually have to have a banking system that supports us

figuring out whether it's feasible in the not-too-distant future

to have a manned mission to Mars, or something else. What would

be involved in that? And what you would discover is, unless you

did something about the transportation grid in the United States,

there's no way you could get the bits and pieces and dialogue between the scientists to come together. In other words, it would force an up-shifting of the entire means of society's functioning.

If we wanted to develop fusion rockets – we took a trip

here to the Princeton Plasma Physics Lab; and they're on the PSE&G power grid like all of the residential power. But when they're conducting an experiment, I think they by themselves are

using about as much electricity as the entire rest of the state

combined. It's a massive amount of power to do these things.

So, if we were actually try and do this with our power grid right

now, we'd just blow out the grid. We just would not have the electricity to continue to let people have air conditioning or run their blow dryer or their dishwasher, and figure out how we're going to launch advanced technology to outer space.

So, what you're talking about very concretely, are the means

by which you increase the productivity of the population. And that in turn inspires a real quality of optimism, because when one knows that you're going to produce, or you're going to create

something that will live on after you, or you're discovering a

principle which will mean something to future generations, then

you have a real sense of the value in your having lived. And today, I think people have been very much robbed of that; in fact, in a sense – and probably this is why there are so many suicides – what people see is that in the United States, the standard of living is collapsing, the ability of people to be productive is collapsing. So, you say the sum total of my existence is that we're worse off than we were before; and that

idea frankly is Satanic. It's anti-human. So, we have to reverse it.

I think we can; I think we're at a moment where we can. I

think part of the reason we're getting a phenomenal response on

the music, with people joining the chorus. People joining the chorus recently, there is absolutely no standard type of person

who is joining the chorus. It is people who have never sung in

their life, who cannot read music, who cannot match pitch even;

to people who have professional training, conservatory training.

And they all come together and have a certain quality of inspiration to work on this mission. So, I think this is what we

actually can do. And what I was saying in the statement yesterday is that my sense – especially after being out at Columbus Circle in Manhattan – is somehow people are missing this. They've become so pessimistic that they're not actually seeing the enormous potential that exists. We've all heard the

fable about the goldfish that's swimming in this little teensy bowl. You get rid of the bowl, and you put the goldfish in the

ocean; and the goldfish keeps swimming around in this little tiny circle. In a sense, a lot of our friends in the American population are behaving as if they're stuck in this little teensy world; when the reality of that world has shattered and there's something much bigger that we can be a part of. There are certain concrete steps that have to be taken, but with proper leadership we are in a position to actually do them.

OGDEN: I just wanted to respond to one thing that you brought up right in the beginning there about how there needs to be a concrete approach to changing people's concept of economics. This is absolutely the Franklin Roosevelt element, but he was explicit; he said, "No longer is it the effervescent pursuit of profits, but it's the thrill of creative effort." The paradigm shift between what came before Roosevelt and what he ushered in on the day of his inauguration, was driven by that principle; the Hamiltonian principle. Driven by the idea that there's a concept of the productive powers of the human species which is a completely different measurement than what you think of when you talk about money. This gets at the root of what we've been discussing over the last few weeks with this Herrhausen legacy. It's not coincidental that at the same time that Mr. LaRouche was making his 1988 speech at the Kempinski Hotel, forecasting the collapse of the Soviet Union and the reuniting of Germany;

which frankly came as as much of a surprise as the Brexit vote. Who ever thought that Europe would just be completely disintegrated the day before that happened? Even as the vote tallies were coming in, it was the same kind of "nobody saw it coming" moment.

But it's not a coincidence that at the same time that was occurring, you had Alfred Herrhausen – who was experiencing himself a sort of transformational change in his understanding of what really drives economics in the first place. I was reading some of the writings that were published in English; and one speech that he delivered just shortly before his assassination, begins in a fascinating way. Showing you that he uniquely was ready to reconsider the entire axiomatic foundation of what the postwar Bretton Woods system was based on; understanding that it was driving itself towards a breakdown crisis. This is just the beginning of what he said. The speech was called "The Time Is Ripe"; so he began by saying: "The time is ripe; ripe for a new and broader approach to resolving the international debt crisis, with which major parts of the world have been concerned since 1982. And this new approach must take into account the meanwhile changed nature of the problem, and be based upon the structure of the realities now confronting the several participants in their various roles. This applies to creditors, debtors,

governments,
and to the Bretton Woods institutions – the World Bank and the International Monetary Fund."

Then he goes to discuss his proposal for either a moratorium or a complete writing-off of the debt of the Third World and a new idea of directed credit towards the industrialization of Poland and Eastern Europe. This is the kind of Damascus Road conversion or you could say "Herrhausen Moment" that we need to inspire among similar leading layers in our society today; to realize this thing is gone. There is no saving the system in its current form; you can no longer put band-aids and piecemeal solutions. You need to reconsider the time is ripe for reconsidering the entire idea of what we had previously considered the axioms of this system.

So, in the same way that the 28 pages, the Glass-Steagall fight, the Chilcot Inquiry, these similar threads; we also need to have a victory moment on this idea of the Hamilton principle and the creativity of mankind as the true measurement of economic value.

DENISTON: I would just again reference people to Mr. LaRouche's Four Laws document, which he had issued I think two years ago now. We re-featured it in the context of these developments of recent weeks. It's a very concise, but very dense presentation of exactly this issue. I think for our situation in the United States, that still stands as the essential policy document to

complement what needs to happen in Europe around Deutsche Bank,

around the breakdown over there and the intervention needed.

To

complement with that with actions in the United States;

Glass-Steagall being part of the party platforms is a good step.

But as you're saying, it's just stopping the bleeding; and if we

don't actually move with the full credit system and the reorganization of the banking system as a whole and actual knowledge of where to invest this credit. It's going to take serious work after decades of a post-industrial, post-productive,

increasingly insane economy, to actually begin to rebuild a productive base again. This is going to be a serious program that's going to be required; and Mr. LaRouche's document there is

the reference point that people should be looking to.

Obviously,

we have it linked here in the description of this video; that should be circulated, read and studied, and understood in detail.

That is our roadmap at this point for this full recovery program;

centered around a unified conception unique to Mr. LaRouche about

the real science of human growth, human progress, human creativity. His work is essential at this point to overcome the

deep depths of the crisis we face in the United States. We need

an even better insight into the science of human economic progress that he's provided with his work.

SARE: I met a woman yesterday in the organizing who said,

"Well what do you mean Glass-Steagall? We can just do work on Deutsche Bank; we can just do more quantitative easing, that's what they've been doing. You just issue the money to cover their obligations." And she was serious, so it does show the kind of job we have to do.

DENISTON: Yeah, it worked great for Germany in the 1920s, right?

STEGER: Well, that's the thing, too. The Americans have such a small view of history; so much of the here and now. Helga has raised this as a subjective factor; but so few Americans actually have a broader scope of what we're confronting. What's brought to mind is Lyn's often-made reference to the Bertrand Russell dominance of this last century. I think most Americans don't really conceive – and I think Alfred Herrhausen understood this problem – is that Germany never really ever had a chance to fully embrace itself as a unified oriented towards this level of scientific advancement. Apparently, at the major event after the Napoleonic Wars, it was decided Germany would not be able to become a nation; as Italy would not be able to. There was an attempt to not let these nations or these people become sovereign, unified countries. It was only unified in the late 19th Century; and what follows then is Germany is basically manipulated into a perpetual state of war. World War I, World War II, and obviously the dominance of the Cold War; all of

which was a cultural outlook governed by the Bertrand Russell outlook of a Satanic view of man. Herrhausen saw with a sense of optimism, a chance to break from that. I think that's what's really missing in the American people today. The striking nature of the moment we're in.

Diane, you raised this question of how do you mobilize the population. For too many people, they're waiting; they're waiting for someone - "I'll know it when I see it" kind of quality. Just a lack of real understanding. But probably the best expression of this in history, in thinking of the various moments when there have been major upheavals, is really the American Revolution. The unique action by George Washington at that point, to clearly define a perspective of commitment of his own identity, his own fortune, his own honor, his own life; but really to shape an historical period. That really brought into bear Hamilton's policies and the whole orientation of the United States in terms of development. But the best way to move people is not to see when they're going to move; but to begin to move with a very clear campaign of what we intend to build and construct on the basis of Franklin Roosevelt, but really a much more advanced conception today because of the space program, because of what's developed. We're really at a moment of history where action of a quality of leadership is required; and to the extent we can make that clear, the greater chance we have of

being successful.

OGDEN: Absolutely. That's the lesson to be gleaned from the developments in the recent period; that when we act as true leaders – in other words, not responding to events as they unfold over time – but setting the agenda for the future, history is shaped by that kind of leadership. That's very clear from the 28 pages. If it had not been for the decision by the LaRouche Movement in collaboration with others, to make this happen; it never would have happened. This is not history just sort of happening on its own; this is a mobilization of the system of government that we have, that was given to us. And it was a decision to force this into being. If we had not decided that we were going to force Glass-Steagall onto the agenda and say this is the defining issue, that never would have happened. I think you can go back even further and realize that what's happening now in China and the allied countries of China, with the adoption by the most populous country on the planet of the New Silk Road, the Maritime Silk Road; this entire New Paradigm of Eurasian development, directly came out of a decision that was made in the aftermath of the collapse of the Soviet Union by Lyndon and Helga LaRouche to say: We are going to use this opportunity to put on the agenda what the future must become. The Productive Triangle; the alliance between Russia, India, and China as the three great powers of Eurasia; and the campaign to bring Germany and the rest of Europe into that. That is now

reality; that was the future; that is now the present.

I think it's that kind of way of thinking that the role of

real leaders is not to say what are the "objective circumstances"

in the present to which you have to respond, and to stake some sort of political position on, yea or nay. The real question is,

who has the vision to say this is what the future must become; and how do we set the agenda according to which history is then

forced to unfold?

SARE: I think one thing that Michael and I were discussing

earlier, that would shift things dramatically, is if Americans would stop pretending that President Obama has any legitimacy in

the White House and doesn't actually belong behind bars for the

crimes that he's committed.

OGDEN: Jacques Cheminade said it well in the statement he

issued after the Nice terror attacks. He said, maybe the Chilcot

Report should send shivers up and down some people's spines to realize they're not safe. What are the Chilcot Reports of the future going to say about you, the people who have been defending

the terrorist networks in Syria – al-Nusra – to overthrow the Assad regime? Those who worked with Prince Bandar and the rest

of the Saudi regime? The people who set up Al Yamamah in the first place? When Nemesis comes to judge you, where will you stand? I think it's that kind of principle of natural law and justice which Obama and the rest of that retinue – as Jacques

Cheminade said very clearly – these are the questions which must be asked.

STEGER: Then there's a certain lady in France who's facing a certain threat of that at this moment. The director of the IMF

now faces prosecution for corruption. This process is unfolding

and I think the reality of it is, most Americans know Obama is probably one of the most evil and Satanic people on the planet today. The question is, not is he that; but is justice actually

possible. I think we've entered into a period of time where things that people thought were impossible have now become possible. The question is, are they up to the task of acting upon that? That really seems to be the characteristic. We could

have a major break on Obama; and some people may say, based on Presidential election timeframes, what difference would it make.

Clearly, at this kind of moment in history, a very clear and decisive act against the President to expose his crimes; this is

the President, by the way, who lauded himself on returning the United States to international law. It's just been made very clear by a massacre in Syria by US bombing; bombing which violates international law and Syrian sovereignty. The case is

building to bring down Obama; and I think there's probably a little bit of concern in the White House that things might be changing. The question is, is there the guts and courage to act

upon it. Like our friends on the 28 pages, are we willing to pull a Gravel and really take on the real moment in history?

OGDEN: Precisely. I think that's a very apropos

parallel.

Not only was it the fact in very large measure that Steven Lynch

publicly threatened that they were going to have their Gravel moment; and come to the floor of the House and just read these into the public record that probably precipitated the decision that they had no choice but to release the 28 pages in one form

or another. But also, it's a very apropos parallel, because look

at what effect Senator Gravel had when he took the action to read

the Pentagon Papers into the Congressional Record. That precipitated the events that led to the impeachment and disgrace

of the entire Nixon policy, the Vietnam War policy. What has now

been revealed by the 28 pages goes far deeper than anything that

was contained in the Pentagon Papers at that time. What this represents is the tip of the iceberg; and the fact that the people who have been involved in this are not satisfied.

People

like Congressman Walter Jones, Congressman Steven Lynch, former

Senator Bob Graham, are not satisfied to just sit back and say,

"Well, we just won a victory on the 28 pages." They all have been very clear; this is only the beginning. We know what this

represents; this is the cork that has now come out of the end of

the bottle. There is far, far more that needs to come out; this

is the tip of the iceberg.

As we've said repeatedly, if you just follow the money trail

from Bandar to the Al Yamamah deal, you'll see where these policies were originally born. It's very ugly; very bad news for the British monarchy and for the entire Bush/Cheney apparatus.

STEGER: Well, there's no envy of Obama here.

OGDEN: Michael, maybe you want to say a little bit about this event that you are going to be involved in this weekend in Seattle.

STEGER: It's indicative. We've got an event tomorrow in Lynnwood, near the Seattle area at the convention center there; and then another event in Bellevue on Sunday. What we're seeing is an increase in integration between our activity and institutions who are looking to collaborate on Russia's and China's intervention today; specifically on this economic perspective. What's driving this entire process, this higher question of justice beyond retribution, is really mankind's great potential for development. The space exploration question probably best qualifies the real nature of mankind's potential and orientation. You see that orientation coming from China probably most and best of all; and of course, the collaboration with Russia. So, there are Russian and Chinese networks throughout the West Coast, both in Seattle and San Francisco and in Los Angeles, who we find increasingly working with us. So, there's going to be a collaboration on Saturday, hosted by Dave Christie here from Seattle, along with people like Mike Billington of the EIR staff, a number of speakers from the

Chinese-American community, nuclear engineers, aerospace engineers from Boeing, people involved in US-China investment capabilities, the Russian perspective. And then something similar in Bellevue, with the Bellevue Chinese Chamber of Commerce on Sunday. So, you see a real potential. You're beginning to see the New Paradigm, the win-win orientation of the

New Silk Road; it's creeping in. There are numbers of universities now holding events on the One Belt, One Road policy.

I think the leadership of Japan has realized, as perhaps Erdogan

has had a certain Damascus Road conversion; it is clear that with

nearly 5 billion people and the largest growth potential mankind

has ever seen, there's no way any nation can {not} participate in

this orientation. I think these conferences this weekend will be

a significant part of that.

OGDEN: Great. I think we'll definitely have some coverage

of that, if not some actual video that people can watch. So, I

think that is a very comprehensive discussion; it sort of touched

all the bases. I would emphasize that Mr. LaRouche's initiative

and Helga LaRouche's initiative on this Deutsche Bank remains a

forefront item of mobilization. I think people need to take what

has been said here and develop that in terms of communicating the

credit principle as the foundation for an entirely new

paradigm.

We will continue to provide material on that. I think what comes

out of this conference in Seattle this weekend will also make that increasingly clear. I'd like to thank all of you for watching; again, ask everybody who is viewing this, to please subscribe to the LaRouche PAC YouTube channel. This is LaRouche

PAC Live; and we have live broadcasts many times a week, so you'll be sure never to miss one of these live broadcasts.

Please also subscribe to the daily email, if you haven't already.

You can get the LaRouche PAC lead directly to your inbox every day. Thanks a lot for watching, and please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Modstanden mod THAAD vokser i Sydkorea

21. juli 2016 – Den sydkoreanske præsident Park Geun-hyes kapitulation over for Obamas krigsoprustning i Asien møder voksende modstand internt i selve Sydkorea. Park godkendte det amerikanske krav om at deployere THAAD-missilsystemet (Terminal High Altitude Area Defense), med dets X-bånd-radar med en rækkevidde på 2000 mil, i Sydkorea, til trods for, at hendes regering tidligere havde indrømmet, at det var ubrugeligt over for Nordkorea, men en reel trussel over for Kina og Rusland.

Kilder i Seoul sagde til *EIR*, at demonstrationerne imod THAAD-deployeringen ikke blot er et udslag af »ikke i min baghave«, men at de er landsdækkende og fokuserer på den ekstreme fare

for at gøre Sydkorea til et mål i en udvidet krig.

Xinhua rapporterede i dag om førende sydkoreanske fredsfortalere og lærde, der fordømmer Parks farlige træk:

* »THAAD er et spørgsmål, der har en stor, negativ indvirkning på den Koreanske Halvø, Nordøstasien og ligeledes verdensfreden, såvel som også Sydkorea«, sagde Cheong Wook-sik, direktør for Fredsnetværket og medformand af bestyrelseskomiteen for det Civile Fredsforum, under en pressekonference med udenlandske korrespondenter i Seoul.«

* THAAD's X-bånds-radar vil blive opereret af de Amerikanske Styrker i Korea (USFK), og ikke af koreanske tropper. Der er ikke plads til, at vore tropper kan intervenere i operationen. Det er et spørgsmål om Sydkoreas suverænitet«, sagde Park Jung-eun, vicegeneralsekretær for Folkets Solidaritet for Deltagelse i Demokratiet (PSPD).

* »(Sydkoreas THAAD-deployering) var en beslutning om at opgive militær suverænitet til fordel for USA samtidig med, at man hævdede suverænitet over for Kina og Rusland«, sagde Lee Hae-jeong, professor ved Chung-Ang Universitetet. Seouls omstødelse af sin tidlige holdning ville betyde, at man måtte skrotte Park Geun-hyes regerings storstiledt diplomaticke politik og sikkerhedspolitik, inklusive det Nordøstasiatiske Samarbejdes Fredsinitiativ og det Eurasiske Initiativ, der behøver samarbejde fra Kina og Rusland, sagde professor Lee og tilføjede, at beslutningen om at deployere THAAD blæste den strategiske tillid bort, som Sydkorea har etableret med Kina og Rusland.

Foto: Flere end 2000 sydkoreanske borgere demonstrerede den 21. juli i Seoul, imod opstillingen af THAAD-missilsystemet (Xinhua).

Tyrkiet erklærer tre måneders undtagelsestilstand

21. juli 2016 – Efter møder mellem det Nationale Tyrkiske Sikkerhedsråd og kabinetet, erklærede præsident Recep Tayyip Erdogan den 20. juli en tre måneders landsdækkende undtagelsestilstand. Dette er ikke militærets overtagelse af magten i landet og har ingen indvirkning på parlamentets funktion. Det giver mere magt til provinsguvernørerne, der for det meste er statsudnævnte civile tjenestemænd. Formålet er at fortsætte med at arrestere og afskedige dem, der angiveligt skulle være involveret i kuppet, samt også medlemmer af bevægelsen omkring Fethullah Gulen, der beskyldes for at stå bag kupforsøget. Regeringen har påkaldt artikel 120 i den tyrkiske forfatning, der gør det muligt at erklære en undtagelsestilstand i op til seks måneder i tilfælde, hvor der foreligger trusler mod den forfatningsmæssige orden. Der vil blive fremstillet lovforlag i parlamentet om spørgsmålet, som det kræves.

»Formålet med undtagelsestilstanden er at tage nødvendige skridt på den mest effektive og hurtige måde, for at eliminere truslen mod demokratiet i vojt land, mod regering ved lov og mod vores borgers rettigheder og frihed«, sagde Erdogan.

»Loven for undtagelsestilstand er en proces, hvor man giver mere magt til guvernørerne. De tyrkiske bevæbnede styrker vil tjene guvernørerne i provinserne og arbejde sammen med dem. Der er ingen begrænsninger af fundationale rettigheder og friheder under undtagelsestilstanden. Vi er garanter for dette«, sagde han.

Regeringen vil også suspendere den Europæiske

Menneskerettighedskonvention (ECHR) under undtagelsestilstanden.

»Frankrig erklærede også undtagelsestilstand. Og de har suspenderet ECHR under konventionens artikel 15«, sagde vicepremierminister Numan Kurtulmus, som er talsmand for regeringen, til Ankaras mediebureaucratiske chefes den 21. juli. Frankrig har netop fornyet sin undtagelsestilstand for yderligere seks måneder.

ECHR's artikel 15 betinger: »I en tid med krig eller anden offentlig nød, der truer det nationale liv, kan enhver, der, som statsrepræsentanter, har underskrevet traktaten, træffe forholdsregler, der nedsætter nationens forpligtelser under denne konvention i den udstrækning, som er strengt nødvendig i situationen, under betingelse af, at sådanne forholdsregler ikke strider imod nationens andre forpligtelser under international lov.«

Deres dag kom – og gik!

22. juli, 2016 (Leder) – Det er, hvad de to, offentliggjorte rapporter i denne måned har betydet, den ene, Storbritanniens lange opsatte Chilcot-rapport om Tony Blairs kriminelle ansvar for den ulovlige Irakkrieg, og den anden, USA's lange undertrykte 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der dokumenterer den saudiske hånd bag dette slagteri. Det betyder, at, efter femten års krige baseret på løgne, tiden nu endelig er rindet ud for de bloddryppende dinosaurer Tony Blair, George W. Bush, Dick Cheney og Barack Obama. De har ødelagt Mellemøsten, druknet Europa i desperate flygtninge og forårsaget blodsudgydelser på gaderne i hele Europa og USA – alt sammen baseret på løgne.

Og tro endelig ikke, at Tony Blair blot var den dysfunktionelle George W. Bush' »puddelhund«. Faktisk var det ham, der satte Bush i gang på vegne af den britiske Dronning, som i virkeligheden var den, der gav ordrerne. For eksempel inkluderede den dokumentation, som Chilcot udgav, en note fra Blair til Bush fra 12. september 2001, og som tilskyndede ham til omgående at reagere på masseødelæggelsesvåben». Skønt han endnu ikke specifikt fremhævede Irak, skrev Blair: »Noget af dette vil kræve handling, som vil få nogle til at stejle. Men vi må hellere handle **nu** og forklare og retfærdiggøre vore handlinger sidenhen, end at opsætte det, til en yderligere, måske endnu værre katastrofe finder sted. Og jeg mener, at dette er en reel mulighed.« [original understregning]

Deres femten års krige baseret på løgne, deres femten års terrorisme har været en mørk tidsalder for civilisationen. Tiden er inde til at kassere alt dette; tiden er inde til at instituere en menneskelig kurs for menneskelige anliggender, selv om der kun er få mennesker, der i realiteten ved, hvad det vil sige at være menneskelig, og rent faktisk opfatter sig selv som menneskelige væsner, snarere end som smarte, talende dyr. I netop dette øjeblik, på dette tidspunkt, hvor vi trues af, at et ukontrollabelt finansielt kollaps bryder ud, og som muligvis begynder med Tysklands Deutsche Bank, har Lyndon LaRouche fremsat et nødinitiativ til at komme dette kollaps i forkøbet ved, at arbejdskraftens produktivitet næres, og denne næring er menneskelig, skabende opdagelse, eller sand menneskelighed. Han har foreslået, man som et nødt tiltag redder Deutsche Bank på betingelse af, at denne omgående og på drastisk vis ændrer sin politik og kommer tilbage til den politik, som førtes under den tidligere formand Alfred Herrhausen, der blev myrdet af stadig ukendte gerningsmænd 30. oktober, 1989.

På det tidspunkt var Herrhausen, i lighed med Lyndon LaRouche og hans hustru Helga Zepp-LaRouche, en af dem, der kom ind for at sikre, at det dengang igangværende fald af det

kommunistiske system førte til fælles højteknologisk og højproduktiv udvikling af de lande, der havde befundet sig på begge sider af det såkaldte »jerntæppe«. I oktober 1988 vidste Lyndon LaRouche allerede, stort set før nogen andre, at Berlinmuren ville falde, og at Tyskland kunne genforenes. På det tidspunkt talte han offentligt i Berlin, for at tilskynde Tyskland til at hjælpe med den agro-industrielle udvikling af Polen, og med at lancere en sådan forenet, øst-vest udviklingsproces. Inden for tre måneder blev LaRouche tiltalt på grundlag af falske anklager og blev kastet i fængsel af George H.W. Bush. Et år senere blev Herrhausens dernæst myrdet fem dage, før han var programsat til at holde en tale med det præcis samme budskab, nemlig en opfordring til at etablere en udviklingsbank for Polen, modelleret efter Tysklands genopbygningsbank efter krigen, og som igen var modelleret efter Franklin Roosevelt's Finansieringsselskab for Genopbygning.

Se: LaRouche's 40 Year History for a New Economic Order

Hele dette emne er langt mere dybtgående, end det kan fremstilles her, og dets implikationer langt mere vidtrækkende. Men dinosaurerne har haft deres tid. Giv plads til menneskelige væsner.

POLITISK ORIENTERING den 21. juli 2016:

**Kupforsøget efter
rapprochement mellem Tyrkiet
og Rusland//
og den tjetjenske vinkel
Se også 2. del**

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

Det mislykkede tyrkiske kup og amerikanske atomvåben

20. juli 2016 – I løbet af de seneste par dage har der været en bølge af bekymring over sikkerheden for lageret af B61-3/4-atombomber, som USA har i depot på Incirlik-flyvebasen i Tyrkiet. Den kendsgerning, at den tyrkiske kommandør for flyvebasen var blandt de højtplacerede militære officerer, der blev varetægtsfængslet tidligere på ugen, har øget bekymringen for tilstanden af disse våben, der estimeres til et antal på så mange som 90. USA har haft atombomber dér siden 1950'erne, da USA's Ingenørkorps oprindeligt byggede faciliteten. I tiden efter den Kolde Krig var der krav om deres fjernelse,

især fra general James Jones i 2005, da han var chef for NATO. Andre siger, nej, de skal blive dér pga. Ruslands gen-opkomst. Nu drejer spørgsmålet sig om Tyrkiets stabilitet. Et problem omkring argumentet for, at bomberne skal blive, er, at der ikke findes noget fly i Tyrkiet, der er i stand til at kaste bomberne, hvilket betyder, at man ville blive nødsaget til at bringe specialfly, der kan monteres med og kaste bomberne, samt uddannet personel, ind til at kaste dem, ifald man beslutter at bruge dem. Dette rejser yderligere spørgsmål til, hvorfor de stadig er der.

Jeffrey Lewis, direktør for Det Østasiatiske Program for Ikke-spredning, for James Martin-centret for Studier af Ikke-spredning ved Middlebury Institut for Internationale Studier i Monterey, skriver i en artikel i *Foreign Policy*, at kupmagere i lande, hvor der tidligere har været militärkup, ikke har haft atomvåben højt placeret på deres liste over prioriteter.

»Skulle en fjendtlig junta tage magten over et land, hvor der er stationeret amerikanske atomvåben, kunne tingene gå hen og blive mere farligt«, skriver Lewis. Forsigtighedsreglerne på amerikanske baser, hvor atomvåben er oplagret, er fornuftige, fortsætter Lewis, men »de er baseret på en række antagelser om, at landet er stabilt og venligtsindet. Synet af Incirlik-basens kommandør, der kommanderes i gåsegang fra basen, er foruroligende præcist, fordi dette underminerer sådanne antagelser.«

I betragtning af risikoen for yderligere kaos i Tyrkiet, tilrådede pensionerede DIA-officer, oberst Patrick Lang, på sin blog her til morgen, at bomberne blev fjernet fra Tyrkiet så hurtigt som muligt. »Tænk på den potentielle afpresning, der ligger i at være i besiddelse af et eller flere af disse våben, i hænderne på vore fjender«, advarede han.

Foto: Den øverstbefalende over Incirlik Flyvebasen, Bakir Ercan Van, var blandt de seks tusinde ansatte i militæret og retsvæsenet, der blev arresteret i hele Tyrkiet, mistænkt for

at være involveret i det mislykkede kupforsøg, iflg. tyrkiske nyhedsmedier i søndags.

Et kupmønster i NATO's oprustning til krig

20. juli 2016 – Hvis man ser bort fra elitens hjernevask af de tre baltiske stater, der har lagt fundamentet for meget af det igangværende anti-russiske hysteri, er den farligste udvikling, efter Maidan-kuppet i Ukraine, den radikale ændring af politikken i Polen. Den nye, ekstremt nationalistiske regerings overtagelse af magten i midten af november 2015 efterfulgtes af angreb i medierne og i retssystemet, samt af et spektakulært angreb i midten af december, som forsvarsministeren beordrede, imod et nyligt dannet NATO-center for indsamling af efterretninger, og forvisning af centrets personale. Den kommanderende polske officer blev arresteret og endda anklaget for forræderi for at arbejde sammen med fjendtlige agenturer (sic – dvs., NATO!). Centeret blev tilsyneladende anset for at være en modstander, der ikke frembragte den form for anti-russiske beviser, som det ønskedes af forsvarsministeren, en paranoid person, der mener, at Rusland har hyret aliens (!) (altså udenjordiske væsener!) til at ødelægge Polen.

Hændelsen skabte stærke modreaktioner blandt flere NATO-medlemmer, inklusive Tyskland, og som krævede, at Alliancen traf foranstaltninger til en disciplinær aktion imod Polen og endda en annulling af det planlagte NATO-topmøde i Warszawa. Det blev dengang antydet, at den nye, polske regering imidlertid havde opbakning, hovedsageligt fra Cameron, men også fra Obama, så der skete intet, og hele den anti-russiske

topmødeagenda forblev uændret. På den ene side reducerede tyskerne deres tilstedeværelse ved den nylige NATO-øvelse, Anakonda, men gik på den anden side ind på at overtage kommandoen over en af de ekstra kampbataljoner, som NATO besluttede at stationere i de baltiske stater. Frankrig udeblev totalt fra Anakonda.

En kombination af afpresning fra Obama, Cameron og Warszawa, og en heftig anti-tysk, sort propagandakampagne i de nu regeringskontrollerede hovedmedier i Polen, tvang den tyske regering til at fremvise en vanvittig solidaritet med Polen: der blev ikke afholdt nogen mindebegivenhed i Berlin den 22. juni i anledning af 75-året for Operation Barbarossa; i stedet var der samme dag i Berlin et show fra Merkels side af solidaritet med den polske premierminister Beata Szydlo. En gentagelse af Merkels afvisning af at deltage i paraden i Moskva på 70-års dagen for Wehrmachts kapitulation, den 9. maj, 2015, hvor Merkel hævdede, at hun ikke kunne deltage, så længe der ruller russiske tanks rundt i Ukraine.